

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 348/05
26.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, као чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптужене АА, због кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалбама: Окружног јавног тужиоца у Нишу, оптужене АА и њеног браниоца адвоката АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Нишу К. бр. 25/04 од 29.11.2004. године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП, дана 26.5.2005. године, у присуству оптужене АА, њених бранилаца адвоката АБ и АВ, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Нишу, оптужене АА и њеног браниоца и пресуда Окружног суда у Нишу К. бр. 25/04 од 29.11.2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Нишу, К. бр. 25/04 од 29.11.2004. године глашена је кривом АА, због кривичног дела убиства из члана 47. став 1. КЗ РС и осуђена на казну затвора у трајању од 8 (осам) година у коју јој је урачунато време проведено у притвору од 13.8.2003. године па надаље; оптужена АА обавезана је да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка износ од 45.724,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења; оштећени ББ упућује се на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева сходно члану 206. став 2. ЗКП.

Против наведене пресуде изјавили су жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Нишу, због одлуке о кривичној санкцији с предлогом да се првостепена пресуда у том делу преиначи и оптуженој за извршено кривично дело изрекне казна затвора у дужем временском трајању;

- Оптужена АА, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања а из садржине жалбе произилази и одлуке, о казни с предлогом да се првостепена пресуда укине и врати на поновно суђење или пак да јој се смањи казна. Захтевано је да о седници већа другостепеног већа буде обавештена оптужена.

- Бранилац оптужене АА АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији с предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење и одлучивање. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буде обавештен бранилац.

Одоговор на жалбу Окружног јавног тужиоца поднео је бранилац оптужене адвокат БВ с предлогом да се

жалба Окружног јавног тужиоца одбије као неоснована из разлога наведених у жалби одбране.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж. бр. 478/05 од 05.4.2005. године предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу и првостепена пресуда преиначи, само у погледу одлуке о казни, тако што ће се оптужена осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе оптужене и њеног браниоца одбију као неосноване.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП у присуству оптужене АА, њеног браниоца адвоката АБ и браниоца адвоката АВ по приложеном заменичком пуномоћју, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио је све списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода жалби нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступа нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (члан 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП).

По жалби браниоца оптужене побијана пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, при чему се цитира законски текст ове одредбе. Неразумљивост пресуде састоји се у томе што у изреци није опредељен облик виности оптужене, јер је пропуштено да се наведу оне околности које се тичу субјективног односа оптужене према радњи извршења, тачније, није описано шта је претходило критичном догађају, нити међусобни положај и растојање између оптужене и оштећене у тренутку задавања ударца ножем. Осим тога из изреке се не види до када траје притвор.

По жалби, постоји противречност разлога пресуде која се односи на репродукцију изведених доказа, исказа сведока као и вештака медицинске струке чиме је и чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. Ово се посебно односи на исказ сведока ВВ који објашњава понашање покојне ПП при чему он није мењао исказ на главном претресу него само објаснио да су се претње оштећене упућене оптуженој о томе да ће се њему нешто десити само појачале јер је у истрази рекла да их је било. Даље, суд прихвата исказ сведока ГГ о томе да је видела покојну ПП да носи у руци мобилни телефон и цигарете, али га погрешно доводи у везу са исказом сведока ВВ који наводи да је покојна довела у стан фротир и јастук при чему његов исказ не прихвата, јер се из целог казивања ове сведокиње не може закључити да покојна оштећена није донела у стан наведене ствари пошто ју је она видела око сат времена пре критичног догађаја. По жалби браниоца оптужене постоји противречност у репродукцији налаза вештака медицинске струке, јер исти на главном претресу прихвата да је један нокат покојне поломљен што је утврди обдукцијом, али истиче да прегледом леша није нашао трагове страног порекла што не значи да их није било, наводећи да није имао налог суда да се изврши таква анализа. Осим тога, вештачењем нису утврђене одлучне чињенице које се односе на редослед настанка повреда код покојне, у ком међусобном положају су биле оптужена и покојна, како су код оптужене настале повреде описане као цртасте, и друго. Није поуздано утврђено ко је и како донео нож у стан и како је текао догађај када су оптужена и покојна оштећена остале саме у стану. Погрешан је закључак суда о томе ко је донео у стан фротир и јастук, јер се заснива на нетачном тумачењу изведених доказа у овом погледу. Стога, по браниоцу, све спорне чињенице могле су се утврдити реконструкцијом критичног догађаја а требало је саслушати раднике хитне помоћи на околности како су затекли оштећену да би се утврдио међусобни положај оптужене и оштећене, као и лица од којих је ВВ ранијим приликама доносио ћебе које је носио у спорни стан. И на крају, погрешно чињенично стање произвело је и погрешну одлуку о санкцији.

Жалбама оптужене АА понављају се наводи из жалбе њеног браниоца, тако се указује да је суд погрешно што није дозволио да се донесе њена ташна јер би се видело да у њу не може стати спорни нож. Приговара се налазима вештака др ДД и неуропсихијатра јер су исти нејасни и неодређени. Ово стога, што се вештак ДД није могао посебно изјаснити о повредама на левој бутини и предњој левој страни врата, те да голим оком приликом обдукције нису откривени биолошки трагови на унутрашњој страни нокта покојне што значи да их није ни било, али се не објашњава како је то могуће. И на крају, оптужена коментарише налаз вештака неуропсихијатра уз шире образложење да је година била у страху и стресу због покојне оштећене тврдећи да јој је критичном приликом намера била само да фотографише њу и супруга како би му доказала њихову везу, коју је он порицао.

По налажењу Врховног суда сви жалбени наводи браниоца и оптужене АА су неосновани.

Из чињеничног описа садржаног у изреци пресуде произилази да је оптужена кривично дело у питању

извршила са умишљајем, а чињенице које се односе на збивања пре критичног догађаја, те положај и растојање између оптужене и покојне оштећене у тренутку задобијања удараца ножем, нису подаци који морају бити описани у изреци пресуде, нити они опредељују субјективни однос оптужене према радњи извршења кривичног дела. Ово тим пре, што су поменуте радње на које упућује жалба браниоца веома детаљно и опширно описане у образложењу пресуде. Стога, изрека пресуде из поменутих разлога није неразумљива.

Како је након изрицања пресуде посебним решењем тог суда К бр. 25/04 од 29.11.2003. године одређено време трајање продуженог притвора, то изрека пресуде и у овом погледу није неразумљива.

Побијана пресуда садржи јасну оцену свих изведених доказа тако да се не може говорити о противречности и произвољности разлога пресуде који се односе на репродукцију изведених доказа, како се то жалбом жели приказати.

С тим у вези оцена исказа сведока ВВ дата на главном претресу којим објашњава понашање покојне ПП у битном се разликује од изјаве дате у истражном поступку која се односи на те чињенице (страна 15 став последњи настављено на страни 16 образложења) па се не може говорити о томе да је у питању само објашњење исте изјаве дате у истрази.

Исказ сведокиње ГГ сасвим разложно је доведен у вези са изјавом сведока ВВ, који неосновано тврди да је покојна ПП баш том критичном приликом донела у стан фротир и јастук иако је пре тога он доносио ћебе, па је очигледно да је његов исказ, како због разлога којима објашњава такво казивање (изражене сумње покојне у хигијанску исправност ћебета), тако и чињенице да по изјави сведока ГГ покојна није имала у рукама поменуте ствари, је неприхватљив. Стога је и предлог браниоца о потреби саслушања лица од којег је сведок ВВ раније позајмљивао ћебе неоснован, а ово тим пре што су сада у питању сасвим друге ствари које су донете у стан.

Налаз вештака медицинске струке др ДД правилно је цењен и репродукован а истим налазом су утврђене све битне чињенице које се односе на врсту, тежину, средство, начин и механизам наношења повреда које је задобила покојна оштећена ПП, и оптужена АА о чему су у пресуди дати опширни разлози образложени на странама 12-14 побијане пресуде, које прихвата и овај суд. При томе се вештак изјаснио да повреде нађене код покојне нису могле бити нанете у положају да оптужена покојну држи са косу већ су нанете из различитих положаја тела оптужене и покојне. Утврђено је такође, које су повреде по својој локализацији и карактеристикама одбрамбене у смислу пружања отпора покојне као жртве оптуженој као нападачу. Објашњен је и механизам и средство наношења повреда оптуженој како на основу извршеног телесног прегледа оптужене (страна 12 став 2 образложења), тако и након обављене обдукције леша покојне ПП (страна 13 став 1 образложења), након чега је усаглашен налаз вештака у погледу повреда на оптужном насталих дејством нокта покојне (детаљно образложено на страни 14 став 1 пресуде), при чему је наведено да нокат зависно од угла под којим делује може нанети цртасту огуљотину која наликује на дејство шиљка или оштрице и огуљотине пругастог изгледа ако делује нешто широм површином када у непосредној околини огуљотине постоји црвенило коже. Стога је очигледно да се вештак изјаснио и о повредама оптужене описаним као цртасте, па су супротни наводи жалбе браниоца и у овом делу неосновани. Чињеница што није извршена анализа трагова биолошког порекла испод сломљеног нокта покојне није од утицаја на закључак вештака да су одређене повреде које је имала оптужена нанете дејством нокта или ноктију.

Са свега наведеног, предлог одбране о потреби новог вештачења је сувишан.

На поуздан начин је утврђено да покојна оштећена није донела нож у стан, да га критичном приликом није држала у јастуку или испод њега, нити да га је из јастука извадила, о чему су дати ваљани разлози на страни 18 став последњи настављен на страни 19 образложења пресуде, које у потпуности прихвата и овај суд. Стога је реконструкција кривичног догађаја по предлогу браниоца оптуженог непотребна, тим пре што оптужена изјављује да се након узимања ножа у десну руку даљег догађаја не сећа.

О урачунљивости оптужене у време извршења кривичног дела изјаснио се вештак ЋЋ, неуропсихијатар, објаснивши појам и стање патолошког афекта, те појам и стање физиолошког афекта у којем стању се критичном приликом оптужена налазила. Наиме, код физиолошког афекта свест остаје очувана, а на његово постојање указује сврсисходно и целисходно понашање окривљене које се огледа о одласку у

купатило, прање руку и ножа, узимање таблета за смирење, позивању хитне помоћи и полиције, дакле свеобухватно понашање окривљене непосредно по окончању критичног догађаја. О несећању окривљене у погледу њених радњи уз употребу ножа изјаснио се вештак, налазећи да је несећање последица потребе да оптужена одбрани и потисне одређеним механизмима одбране овај за њу трауматски догађај. Вештак се изјаснио и о афекту страха и гнева о чему су у побијаној пресуди на страни 20 став 1 образложења дати разлози које у свему прихвата и овај суд. Зато се сумња у неуропсихијатријско вештачење на које указује жалба оптужене, показује неоснованом.

Остали жалбени наводи браниоца и оптужене који се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања нису од битног значаја за исход кривичног поступка.

Према томе, чињенично стање - како у погледу чињеница које чине обележја кривичног дела у питању, тако и у погледу оних који се тичу психичког односа оптужене према учињеном делу, правилно је и потпуно утврђено, а квалификацом дела по члану 47. став 1. КЗ РС и кривични закон је правилно примењен о чему су дати ваљани разлози на страни 21 став последњи настављено на страни 22 образложења, које прихвата и овај суд.

Стога се супротни жалбени наводи браниоца, па и оптужене, о томе да се у конкретном случају евентуално може радити о убиству на мах или о нужној одбрани или прекорачењу исте показују неоснованим, при чему је у побијаној пресуди о овоме дато опширно образложење на страни 20 став последњи настављено на страни 21, који су јасни и потпуно прихватљиви и за овај суд.

Првостепени суд је правилно утврдио и ценио све околности од значаја за одмеравање казне оптуженој АА. Дат је одговарајући значај утврђеним олакшавајућим околностима (оптужена је породична, мајка двоје пунолетне деце, није осуђивана, цењене су побуде и све околности које су узроковале да до овог догађаја дође а чији узрок није сама оптужена, затим држање оптужене након извршеног дела утолико што је одмах позвала хитну помоћ и полицију чији је долазак у стану сачекала, те њено искрено кајање и жаљење што се догађај завршио смрћу покојне ПП и што је она својим поступањем и своју децу и децу покојне лишила родитељства). Стога је одмерена казна оптуженој у трајању од осам година са урачунавањем времена проведеног у притвору сразмерна степену друштвене опасности извршеног дела и кривичне одговорности оптужене и нужна, али довољна за остваривање у овом случају предвиђене сврхе кажњавања - члана 33. ОКЗ.

Зато се супротни жалбени наводи Окружног јавног тужиоца са предлогом изрицања казне затвора у дужем временском трајању, као и они на које упућују жалбе оптуженог и њеног браниоца уз предлог изрицања казне у краћем временском трајању, показују као неосновани.

Из свега изложеног, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа - судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

ЈК